

Ραψωδία ε : Ὀδυσσέως σχέδια.

Το πρωί της 7ης μέρας, στη συνέλευση των Θεών, η Αθηνά επενέρχεται στο θέμα του Οδυσσέα και αναφέρει την ενέδρα των μνηστήρων. Ο Δίας στέλνει τον Ερμή στην Ωγυγία με την εντολή προς την Καλυψώ να αφήσει πια τον Οδυσσέα και ανακοινώνει στους θεούς ότι ο Οδυσσέας θα γυρίσει στην Ιθάκη μετά από 20 μέρες ταλαιπωρημένος πάνω σε σχέδια, χωρίς όμως βοήθεια θεών ή ανθρώπων, με πλούσια όμως δώρα από τους Φαίακες.

Η Καλυψώ κατηγορεί τους θεούς ότι τη φθονούν, που ερωτεύτηκε ένα θνητό και τους δίνει πολλά παραδείγματα για να τους αποδείξει την ζηλοφθονία τους, τελικά όμως υποχωρεί από φόβο για την οργή του Δία. Τώρα για πρώτη φορά εμφανίζεται ο Οδυσσέας στο ποίημα. Κλαίει όπως κάθε μέρα στην ακρογιαλιά αγναντεύοντας το πέλαγος (*νόστον ὀδυρομένω*, ε 153), όταν η θεά του ανακοινώνει τα καλά νέα. Ο Οδυσσέας τη βάζει να ορκιστεί ότι δεν έχει κακό σκοπό και, παρά την προειδοποίησή της ότι θα υποστεί κι άλλες ταλαιπωρίες, μένει αμετάπειστος. Μετά το γεύμα περνούν μαζί την τελευταία τους νύχτα.

Τις επόμενες τέσσερις μέρες ο Οδυσσέας κατασκευάζει σχέδια με τα εργαλεία της Καλυψώς και την πέμπτη μέρα (12η της Οδύσειας) ξεκινά. Η Καλυψώ του δίνει εφόδια, οδηγίες και ούριο άνεμο για το ταξίδι. Μετά από δεκαεφτά μέρες, τα ξημερώματα της δέκατης ὄγδοης (29ης), προβάλλουν στον ορίζοντα οι ακτές της Σχερίας, της χώρας των Φαίακων. Καθώς όμως ο Ποσειδώνας επιστρέφει από τους Αιθίοπες, βλέπει τον Οδυσσέα και οργισμένος σηκώνει φοβερή θαλασσοταραχή. Η σχέδια διαλύεται και ο Οδυσσέας παλεύει με τα κύματα πάνω σε μια σανίδα. Η θεά Λευκοθέα τον συμπονά και του χαρίζει ένα σωσίβιο μαντίλι. Αυτός το ζώνεται, πετά τα ρούχα του και πηδά στη θάλασσα. Ο Ποσειδώνας φεύγει με χαιρέκακη ικανοποίηση, οπότε η Αθηνά επεμβαίνει και κατευνάζει κάπως τη θύελλα.

Δύο μέρες ακόμα θαλασσοδέρνεται ο Οδυσσέας, ώσπου την τρίτη (31η) καταφέρνει με τη βοήθεια της Αθηνάς να προσεγγίσει την ακτή της Σχερίας και να φτάσει στις εκβολές ενός ποταμού. Προσεύχεται στον ποταμό να τον σώσει και ο ποταμός τον δέχεται. Ο Οδυσσέας, γυμνός και εξαθλιωμένος, βγαίνει στη στεριά και καταφεύγει σ' ένα δάσος, όπου κοιμάται βαθιά κρυμμένος στους θάμνους.